

Tibold Makk Szabina versei

Repülők

Repülök,
 Szárnyalok
 Álom táltosán
 Hófehéren szikrázó
 Üstökös nyomán

Széles az út
 a gondolat
 mélyén
 Magányos templom
 áll
 A Mennysországon szélén;

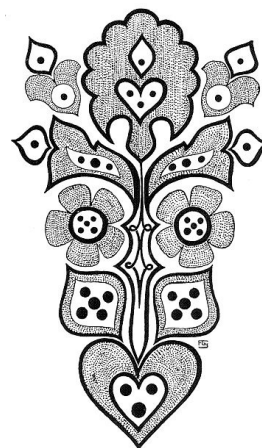
Aranyalmafa
 Tündérbert közepén –

Bűvös körökben
 Állnak a világok,
 Álomtáltosomon
 falvain áthágok
 Bepillantok titkaikba,
 Tündér Ilona hajlékába,
 Ott aranykalászok
 csóvában,
 Élet vize ezüstsajtárban,
 Holdsugárból szótt
 kelengye,
 Napsugárral fűtött
 kemence
 Ősanya könnyével
 dagasztott kenyere
 Szakajtójában
 valami keletet
 Ha belekukkantasz
 gügyögő kisgyermek

Mint a hulló levél

Mint a hulló levél,
 Mint a szellő suttogása,
 Mint a lélegzet
 mely mellemből elszáll,
 távozik vágyam;
 Hogy jóvátegyem a
 megváltoztathatatlant,
 S a fájdalom, mely
 szívem szoritja
 megenyhüljön –
 Elindulni újra az úton,
 s hinni, hogy valahol
 a Végtelenben
 Szálak,
 melyek összekötnek
 újra megjelennek,
 mert a szeretetet
 elengedni nem lehet.
 Megölelem, s puha
 szirmokra fektetem –
 Ami elhagyott
 nem siratom
 csak azt,
 mit én téptem szét;
 A szívemen esett sebet
 mi gyógyítja meg,
 ha meg nem ért az,
 kin sebet ejtettem
 én?

Mennyek mosolya

Mennyek mosolya
 Ha rám sugároz
 Nem csillan máson
 csak
 Fehér álm-vásznon
 Leplébe burkolódnak
 Álomjáró lelkem,
 s láthatatlanul
 Besurran alatta
 a Végtelenbe –

Siklósi András versei

Szent Lászlóhoz

Tán sehol se volt ekkora vitéz
ilyen fenséges győzelmes király
Hited sugárzik erőd megigéz
lelked a mennyből gyakran visszazáll

Reményt hozol védsz ma is bennünket
éles bárdod hóhérainkba vág
Szívünkbe bújssz fölszítod tűzünket
s vérünkben vágatsz hét határon át

Nem pihenhetsz amíg magyar néped
rablók tiporják pribékek verik
Vezess minket Ősi tekintélyed
s érckarod nélkül hazánk elveszik

Kiálts harcolj és imádkozz értünk
hogy ne sújtson vész ne rontson métely
Ha velünk vagy semmitől se félünk
megbirkózunk minden ellenséggel

Dicső táltos hős bajnokunk László
úzd a gonoszt s mi bátran követünk
Te égi láng te szentséges zászló
Szabadíts föl Mentse meg az életünk

Turul induló

Szállj szállj sólyommadár
röpülj föl az égre
vess életet s boldogságot
a romlás helyébe

Jöjj közénk vigyázz ránk
emelj fénybe minket
Jézus király igazsága
gyógyítsa lelkünket

Tündöklő szent Turul
hitünk ős-jelképe
szétroncsolt Kárpát-hazánkat
forraszd új egységbe

Add vissza jussunkat
s elillant reményünk
mosd tisztára vértől szennytől
minden nemzetségünk

Isten-küldte Turul
mutasd meg hatalmad
hozz békét és szabadságot
az összes magyarnak

Az igazság katonája (50. születésnapomra)

Mindig az igazságért verkedtem
Kiválasztottként hordozom a poklot
Ezer zord démon hadakozik bennem
gyilkosnak se szánnék mostohább sorsot

A szívem dobog még hitem töretlen
bár kudarcok marnak viharok tépnek
Ötven szörnyű év röpült el felettem
s fogynak lelkemben a régi remények

Ám amíg hazám vérzik a kereszten
mit nekem szenvedés mit nekem halál
Nincs békességem se földön se mennyben
mikor a népem naponta sírba száll

Bolond vagy - óvnak akik még szeretnek
s kiröhögnek esküdt ellenségeim
Küzdőtársaim (sok bátor eretnek)
máglyán lobognak a Tejút szélein

Föladják sorra vagy hamuvá válnak
s csatáik emlékét szétfújja a szél
Tűzai lesznek egy gonosz világnak
hol becsület hűség fabatkát sem ér

Kínlódsz vergődsz elárvult Magyarország
idegen rablók dőzsölnek testeden
Ősi jussodat hóhérok kobbazzák
s te megsemmisülsz elnyel a végtelen

Mit számít itt tehetség hősi virtus
mit a szabadságért hozott áldozat
Koldusbot jut nekünk nem díszes mirtusz
s megváltás helyett tán örök kárhozat

Folytatom utam nincsen választásom
Tragikus harc ez keserű küldetés:
dalokba szöni minden vágyam álmom
s vetni akkor is ha kiég a vetés

Büszkén vállalom hogy száműzött lettem
Az sem érdekel: megérte nem érte
Hiszen megtettem amit megtehettem
s Isten - ha jó - nem sújthat porba érte